

I když je model označen NV-01 je to vlastně moje druhá konstrukce. První byla polomaketa LF-109 Pionýr, kterou jsem skreslil dle zveřejněných podkladů v Leteckém modeláři, jako zmenšeninu skutečného letadla a proto jsem ji za vlastní tehdy nepovažoval.

Ke své vlastní konstrukci modelu "Šíp" jsem se odhodlal až po několikaletém stavění desítek modelů podle vydaných plánek Ipro, Moučka, Mladý konstruktér či Naše vojsko. Snad mě k tomu donutila i nově vyhlášená kategorie FAI, zvaná "Severská A2". Vydaných plánek nebylo dostatek a ty co se objevily mi nepadly zrovna do oka. Pro nedostatek materiálu a také stále méně soutěží se mi už velké modely stavět nechtělo. Také proto, že jsem jich měl ve své stáji hned několik /Káně, Orlik, Sokol, Vítěz, Čáp, Moravan/. S těmi se chodilo létat hlavně v klidném večerním počasí na letišti v Krnově k radosti všech pilotů plachtařů, kteří ten krásný, pomalý a klidný let uměli docela ocenit. Také k udržení své fyziky a tréningu vlákání k získání potřebného citu i cviku. Jinak bylo třeba trénovat hlavně s A2, ladit kluz a výstřel ze šňůry bez rozhoupání modelu, při mém používání bočního háčku. Vždy se nás sešlo nejméně 5 kluků z učňovského střediska. Nebyla nouze o legraci či kritické okamžiky špatně vypuštěného modelu, nezapálení knotu nebo šplhání po stromech pod letišti.

Proto časem nezbylo než si vymyslet "Nový výtvar", což byla i počáteční šifra před názvem modelu. Kreslilo se na balící papír 1:1 jak tvar tak i konstrukce s přepážkami i žebry. XX V té době jsem byl už druhý rok v učení a vedl jsem kroužek učňů na internátě, dělal elementární výcvik plachtaře na letišti aeroklubu Krnov, kde mám od té doby řadu kamarádů. Kroužkařům jsem z Leteckého modeláře překresloval plánky, které občas vycházely jako malá muška a pro sebe pak hledal vhodné profily křídel, počítal a stavěl své konstrukce. Byly to zlaté časy, kdy jsem se mohl plně věnovat svému koníčku, což bylo znát i na produktivitě. Stavěl jsem modely pro kategorie A2 i C2 na soutěže v Krnově, Ostravě, Studénce, Hůrce u St. Jičína či Gottwaldově. Od staršího modeláře K. Dudy jsem dostal dárek v podobě balsových zbytků - odřezků, které jsem již tehdy na svých modelech uplatnil. Tehdy jsem zpracovával i balsové piliny na výplně a přechody, tak vzácný materiál to pro mne byl. Jinak se stavělo zásadně z tuzemského materiálu a muselo se s hmotností velice šetřit. Přesto se mi u několika modelů povedla váha překročit jen o 20 až 40 gramů. Tolik povídání úvodem a teď něco o stavbě.

T r u p - od křídel dozadu je stavěn systémem lepení dvou bočnic najednou, ze smrkových lišt 3x3, spojených v horní i dolní části půlpřepážkami ve tvaru trojúhelníka z př. 0,8, doplněnými lištami 2x5 předem nad svíčkou ohnutými do tvaru. Po slepení zadní části trupu /bez směrovky/

uvážeme provázkem či gumičkou do svislé polohy, usadíme všechny přepážky z překl. 0,8 a 2mm /1 až 9/ mezi lišty 3x3, stahujeme gumičkami, rovnáme dle podélné osy shlédnutím a zalepíme. Po zaschnutí přilepíme horní i dolní tvarovanou lištu 2x5 a vespod i lyži z lišty 2x5. Spodek trupu pak vystužíme překližkou 0,8 a vlepíme obě půlpřepážky ohraničující kabinku. Vyřizneme a vlepíme i tvarovanou páteř kabinky z překl. 5, zabroušenou pečlivě dotvaru. Hlavice slepená ze tří dílů lípové desky 10mm s výřezem pro zátěž ve středním dílu a vyhrubována do tvaru dle přepážky č. 1. Po odřezání přečnávajících lišt, lepíme hlavici na přepážku a po zaschnutí doobrousíme tvar hotově. Nití ovážeme již připravený startovací háček z ocel. drátu ø1 na spodní boční lištu 3x3 a mezi přepážky č. 7 a 8 vlepíme výstuh z překl. 3 pro usazení jazyku. Pozor na dodržení úhlu seřízení!!

Dolepíme spodní díl směrovky ze zbytků balsy, podložnou desku pod výškovku, výstuhy pro zasunutí bambusového kolíčku gummy dethermalizátoru a ohnutí zadního háčku z ocel. drátu ø1. Jazyk je široký 60mm, vyřiznut z duralového plechu 1,5mm a je vyndavací. Kabinka do níž vlepíme svou adresu pro případ ulétnutí modelu, je polepená tenkým celuloidem 0,3mm.

K ř í d l o - má šíp 9°, je dělené, klasické konstrukce spojené přes trup duralovým jazykem. Náběžná hrana ze smrkové lišty 3x3 /na koso/, hlavní lišty 2x5, pomocné 2x3 a odtoková 3x10 zbroušená do klínu se zářezy pro žebra. Střední žebra bez odlehčení z překl. 2, všechna další z překl. 0,8 a odlehčená vrtáním. Koncovky z korku nebo odřezků balsy. Spoj uší vystužen spojkou z překl. 3 a mezi každým žebrem obě hlavní lišty spojeny stojinou z překl. 0,8x20mm.

V ý š k o v k a - klasické konstrukce ze smrkových lišt - náběžka 2x2 /na koso/, hlavní 2x3 a odtokovka 2x7 zbroušená do klínu. Žebra z překl. 0,8mm odlehčená vrtáním, koncovky z korku nebo odřezků balsy 7mm. Horní část směrovky je ze zbytků balsy 4mm a přilepená zhora na výškovku. Pro uchycení gumičky dethermalizátoru vlepí bambusové kolíčky a přivázat háček z ocel. drátu ø1.

P o t a h - byl tehdy ze středně silného papíru Kablo, jen výškovka a směrovka tenkým Kablo nebo kondensátorovým papírem napnutým vodou a 4x lakován Celonem. Přední část trupu, koncovky křídel i výškovky byly stříkány fixírkou v černé barvě. Model vybaven jednoduchým bočním háčkem umístěným 10mm před těžištěm a pohyblivou ploškou na směrovce vetknutou na Al. plíšcích. Zajímá o stavbu mohu poskytnout plánek 1:1

Raška Zdeněk.

Technické údaje modelu:

rozpětí	1754 mm
delka	1190 mm
Plocha křídla	32,06 dm ²
Hmotnost	408 g

Zatížení	12,7 g/dm ²
Profil křídla	S. 1. 64009
Profil vyřívky	Rhoda St. Ganesa 29